

NAŠ GLAS izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Franciškaška ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravištvu: Ljubljana, Franciškaška ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščenice in upokojence

N. N.:

Ob sestavitvi prihodnjega državnega proračuna

Merilo in ravnilo državnega gospodarstva je državni proračun. Ta se za leto 1937/38. že sestavlja in so izdana v ta namen potrebna navodila. Med temi je najvažnejše tisto, ki odreja 10% znižanje števila državnih uslužbencev, 20% znižanje materialnih izdatkov in zatvoritev kreditov za investicije in za zidavo državnih poslopij v breme proračuna.

To navodilo podaja neugodno sliko naših državnih financ. Premotimo je s splošnega, socialnega in stanovskega stališča!

S splošnega vidika! Smisel dobrega gospodarstva obstoja nedvomno v razvoju, napredovanju in v širjenju gospodarskih in pridobitnih panog in s tem v množenju dohodkov in seveda tudi izdatkov. Najmanj pa, kar se zahteva od dobrega gospodarstva je, da se ohrani dosedanje stanje. Varčnost je priporočljiva in potrebna samo tam, kjer gre za docela odvišne in neplodnosne izdatke, ne pa tam, kjer se denar nalaga v investicije ter v kulturne in socialne naprave. To velja seveda tudi za državno gospodarstvo. Ako bo šlo krčenje državnega in banovinskih proračunov kar naprej, potem se bo kroženje in obtok denarja še bolj zmanjšal in stagnacija splošnega narodnega gospodarstva bo še večja.

Pa če ni dohodkov, če ni ravno vesja v proračunu?! Kako pa naj bi dohodki ne bili padli! Od prevrata pa do danes je naše prvo opravilo — politika; ves ta čas je najvažnejše in najmerodajnejše — strankarstvo, ki absorbira dve tretjini naših gospodarskih in moralnih sil. Od prevrata pa do današnjih dni so razni režimi in skupine kar tekmovali, kako si bodo preskrbeli čim več dobrin in časti na račun javnih in državnih interesov. Skoro vse rudnike in večje naravne sile izrabljajo, skoro vsa večja javna dela so doslej opravljale tuje družbe — za ceno provizij v ti ali drugi obliki, dobički pa so odtekali in še odtekajo v inozemstvo. Spričo takega gospodarstva, spričo neurejenih notranje-političnih razmer, spričo svetovne gospodarske krize, ki je zgrabila tudi nas, ni čudno, da je

padel splošni promet, da ginejo davčni viri in davčna morala, da padajo v rastoči izmeri zasebni in državni dohodki.

In izhod iz tega labirinta nedostatkov in zmešnjav? To ni taka umetnost in solucije se podajajo same po sebi. Treba je le naštet in še druge hibe res odpraviti, postaviti gospodarski načrt in ga z železno roko izvajati, pa se bo takoj pokazal učinek. Moža energije in širokopoteznosti za to pa še nimamo.

Premotimo navodilo še s socialno - stanovskega stališča! Vse države se bore danes, da bi odpravile problem brezposelnosti, mnoge pa so ga deloma že rešile. Sredstvo za to pa je le v aktivnosti, v delovanju in v velikih javnih delih. Tudi mi skušamo pereče vprašanje rešiti, dasi smo še začetniki. Zato pa ni niti najmanj umestno, da hoče država sama pomnožiti število brezposelnih z odpustom 10% državnih uslužbencev. Kako gleda naša javnost na to, naj dokazuje pred kratkim izišli članek Trgovskega lista, v katerem se izvaja, da bi bilo redukcijo uradništva izvesti le tam, kjer ga je res preveč, in da ni vere in jamstva, da se bo to vprašanje rešilo v redu. S stanovskega vidika smo zoper vsako redukcijo uradništva, pač pa bi bilo želeli, da se smotrnejše, enakomernejše in skladno s potrebami porazdeli po vsi državi, nele po centrali. Nekateri uradi širom države imajo namreč ob isti množini poslov polovico manj uslužbencev od drugih.

Kar se pa tiče iskanja dohodkov oz. zmanjšanja izdatkov, pa naj služi le sledeči dobronamerni namig, ki bo, ako se izvede, prihranil državi stotine milijonov:

1. Nemudoma je opustiti prakso, da ostajajo odstopivši ministri toliko časa na razpoloženju, da zadobe upravičenost do ministrske penzije. Tega luksusa država ne prenese več. Tako so lani izpadli ministri bili do nedavna na razpoloženju z ustreznimi prejemki.

3. Diplomatska zastopstva v inozemstvu je organizirati tako, da se po-

sebni konzulati na sedežih poslaništev odpravijo in ustanove pri njih le konzularni oddelki.

4. Materialno dotacijo uradov, ki presega dotacije drugih enakih uradov, je sorazmerno znižati. Predvsem pa bi se prihranile silne vsote, če se izvede revizija državnih upokojencev v južnih krajih, kjer so razni režimi nastav-

ljali ljudi po državnih uradih — brez kvalifikacije in potrebe — ter jih potem z vračunanjem nekih imaginarnih let upokojevali.

Naročajte

„Naš glas“!

Vračunanje dnevničarske službe za pokojnino

Važna odločba splošne seje državnega sveta

Pred splošno sejo državnega sveta je bilo postavljeno vprašanje, kako je razumeti 3. točko 1. odst. § 258 zakona o drž. prometnem osebju oz. 3. točko 1. odst. § 270 uradn. zakona glede tega, ali se po teh predpisih, ki so v obeh primerih enaki, stalna dnevničarska služba vračuna za pokojnino tudi tistim drž. uslužbencem, ki so to postali šele po 1. septembru 1923. V tem vprašanju (in sicer pri primeru številka 32.714/35) je en oddelek državnega sveta zavzel stališče, da se služba stalnega delavca pri državnih prometnih napravah, ki se primerja službi stalnega dnevničarja iz 3. toč. 1. odst. § 238 zak. o prom. osebju oz. 270 u. z., priznava za pokojnino samo, če je bila odslužena pred 1. septembrom 1923 oz. ako je tak delavec postal preveden (»reguliran«) uslužbenec pred tem dnem. Nasprotno je pa (v primeru št. 32.354/35) večina V. oddelka smatrala, da se tudi pri tistih uslužbencih, ki so kot stalni delavci bili v službi pred 1. septembrom 1923, pa so bili prevedeni po tem času, prizna za pokojnino po navedenem predpisu vsa doba stalne dnevničarske službe — tako tiste pred in po 1. septembru 1923, vse do ureditve položaja. Zaradi tako različnega razlaganja teh zakonskih predpisov je bilo navedeno vprašanje predloženo splošni seji državnega sveta, ki ga je proučila in spoznala:

Po določbi iz 3. toč. 1. odst. § 258 zak. o drž. prom. osebju oz. 3. točki 1. odst. § 270 u. z. se tistim drž. civilnim uslužbencem oz. uslužbencem drž. prometnih naprav, ki so to bili pred 1. septembrom 1923, pa se upokoje po uveljavljanju teh zakonov, in ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev pravice do

osebne pokojnine iz § 121 zak. o prom. osebju oz. § 113 u. z., računa od časa, odsluženega pred 1. septembrom 1923, za določitev količine pokojnine, razen časa iz § 124 zak. o prom. osebju oz. § 116 u. z., še čas, odslužen po dovršitvi 18. leta starosti v svojstvu stalnega dnevničarja, (dnevničarja, pis. pomočnika ali dnevničarja z mesečno plačo), če se je prehod v zvanje, ki po tem zakonu daje pravico do pokojnine, izvršil najdlje v roku 6 mesecev.

Iz tega zakonskega predpisa izhaja, da računanje za pokojnino stalne dnevničarske službe, kateri se primerja služba stalnega delavca pri državnih prometnih napravah, pride v poštev pri tistih uslužbencih, ki so pred 1. septembrom 1923 bili državni civilni uslužbeneci oz. uslužbenci državnih prometnih naprav. Kot taki uslužbeneci se smatrajo po § 7 zak. o prom. osebju oz. § 6 u. z. uradniki, uradniški pripravniki, zvaniki in služitelji. Mimo tega, ker je zakon glede časa, v katerem se je pridobilo uslužbenko zvanje, izrečno postavil mejo — do 1. septembra 1923 — pomeni to, da se navedeni predpis ne more uporabljati pri uslužbencih, ki so to postali po tem dnevu. Po tem vračunanje stalne dnevničarske službe oz. službe stalnega delavca pri drž. prom. napravah pride v poštev samo pri tistih uslužbencih, ki so, ko so nehali biti stalni dnevničarji, postali uradniki, uradniški pripravniki, zvaniki ali služitelji pred 1. septembrom 1923, ne pa tudi pri tistih, ki so to postali po tem dnevu.

Iz teh razlogov je na podlagi § 12 in 13 zak. o posl. redu izdala splošna seja državnega sveta dne 8. aprila 1936 pod št. 10.053/36 to-le

R. Bizet:

Milijarder

V skromni pariški kavarnici ob Seini sem se seznanil z milijarderjem, ki je doživel nad vse čudovite prigode. Bil je suhljat, posušen možiček, imel je očala in se je očitno zmeraj dolgočasil. V kavarni so pripovedovali, da prihaja vsako drugo leto v Pariz, da pa se izogiba razkošnih hotelov, slovitih restavracij, celo gledališč. V mračnih gostilnicah je kadil pipo in dajal natakarjem po grošu napitnine. Obklečen je bil kakor skromen uradniček, kretal se je pa tiho, kakor miška.

Nekoč sva sedela na oguljenem divanu vinarne, odkoder se je skozi okno videla Seina in zelena obrežja, kakor da so v okviru. Brez posebne vneme sva se razgovarjala o tem in onem, nato sva pa ne vem že zakaj, začela govoriti o blaznosti...

Tedaj se je pričelo možičku obličje oživljati, živčno je vlekel pipo, menceal po divanu, nenadoma pa me je prijel za lakete in me vprašal:

»Slišite... radi poslušate nenavadne zgodbe?«

»Nenavadne... to se le tako pravi!«

»Ne, ne, prav res...«

»No, torej, poslušam vas.«

»Najprej,« je dejal, »da se vam na kratko predstavim. Ime mi je Erik Morrow. Pravijo mi »kralj vlačilcev«. Vam morda to ne pomeni mnogo, saj Francozi itak nikamor ne potujejo, vlačilce pa viuite samo doma po rekah. Ampak pri nas so pa

orjaški veletoki, ogromna pristanišča. Zato tudi potrebujemo zelo mnogo vlačilcev. V Severni in Južni Ameriki jih imam štiritisoč...«

»Štiritisoč!«

»Seveda... približno, razdeljenih med dvaindvajset družb...«

»Dvaindvajset družb!«

»Da... približno, to predstavlja vrednost šestih do sedmih milijard frankov. Tako približno... skratka, premožen človek sem.«

»To pa to!«

»Lahko bi izdajal na dan po petstotino frankov, pa se zadovoljim s stotimi... vsaj za ta trenutek. Rad bi se privadil revščini.«

»Samo deloma?«

»Kakor to vzamete. Čutim to potrebo, ki mi je že skoro postala strast. In presneto drago sem to plačal... Lani, ljubi moj, me je radovednost gnala, da sem si šel ogledat nek sanatorij za umobolne v bližini Pariza. Imam namreč namen, v Zedinjenih državah ustanoviti nekaj vzornih umobolnic, kjer naj bi uboge, trudne in skrušene ljudi spet vračali k življenju. Smešno, kajne? Mlad zdravnik me je vodil po prijaznih poslopjih, raztresenih po velikem parku, kjer so zdravili umobolne in močno na živcih obbolele, in kjer mi je bilo izredno všeč. Vzoren red, vzorna disciplina in pri tem navidezna prostost. Tako bi bil moral ravnati z Babetto...«

»Z Babetto? Kdo pa je to?«

»Moja ljubica, dražestna oseba, ki me je tedaj imela za preprostega trgovca iz Washingtona, in me ni veljala več kot

borih desetisoč dolarjev na leto... Toda oddaljujem se od stvari. Umobolnica me je tako navdušila, in sicer tako popolnoma, da sem bil toliko nepreviden, da sem prosil mladega asistenta, če smem obiskati kakega bolnika.

»Ampak z največjim veseljem,« mi je odgovoril.

»Seveda, ne kakega nevarnega.«

»Le nič skrbi... sem sicer še mlad v službi, imam pa sijajen pogled za presojo bolnikov.«

Šel sem za njim. Stopila sva v zelo okusno opremljen salon, iz katerega so vodila vrata v sobo, v kateri je počival »umobolni«. »Ta mož vas bo zanimal,« mi je potihem razložil, »misli, da je milijarder in — pomislite, kako imenitno — celo podobben vam je.«

»Sijajno!«

Mel sem si roke, medtem ko sem čakal, da se pojavi. Smešno, kajne? Kmalu so se odprla vrata in zagledal sem elegantnega gospoda, ki je vstopil, sedel v naslonjač, mi ponudil drugega in nato pričel kar najljubezniveje govoriti z menoj. Res mi je bil v obraz malce podoben, videti je bil pa močno zdelan.

»Zelo me veseli vaš obisk, gospod. Imam sicer ogromno posla, toda da sprejemem tako odličnega gosta... prosim, odložite svršnik. Kar po domače... med kolegi...«

Ni mi dal, da bi bil vsaj usta odprl.

»Oprostite mi, da za trenutek telefoniram svoji pisarni.« Vstal je, vzel slušalko z aparata in slišal sem tole:

»Halo! Je tam banka Jefferson? Tukaj M. Berkeley, vaš klient... da, da... vam lahko prezentiram ček za sedem milijonov? Dobro, pošljem vam tajnika s par besedami... hvala.«

Ta bolesta domišljija me ni prav preveč osupnila, to vam pa že lahko rečem. Ček za sedem milijonov... zame to ni taka reč, ampak na vse zadnje, ko je bil mož blazen, mar ni bilo zelo smešno? In mislil sem si pač, da se končava telefonska žica v zavodovem upravnem poslopju.

Ko je končal pogovor z banko, me je milostno poučil o svojih načrtih. Domišljal si je, da je ravnatelj parobrodskih družb, ki ima štiri do pettisoč ladij na morju. Tudi to me ni preveč osupnilo, saj razumete. Ampak seveda je bila to blaznost, da si je kaj takega domišljjal, zakaj jaz sem edini človek na vsem svetu, ki ima tolikšno brodoge. Toda varoval sem se, da bi mu oporekal... Niti besedice nisem znil. Moram pa priznati, da se je vrli možak prav dobro izražal, da je zelo pametno govoril o ladjah, tako da sem sklepal, da je moral obiskovati mornariško akademijo. Čas je prav prijetno potekal, dokler ni prišel asistent, ki me je pripeljal v paviljon, z njim pa strežaj. Stopil je k meni.

»No,« mi je rekel, »gospoda Berkeleyja morava spraviti nazaj.«

»Prav, gospod doktor.« In ko sem hotel vzeti klobuk in površnik, mi je zaklical strežaj: »He, stoj!«

»Kaj pa je?«

»Le nobenih neumnosti nikar. Boste že šli, ampak v svojo sobo.«

za pokojnino, brez izjeme ugodil. Na podlagi takih razsodb je nato finančno ministrstvo odločilo, naj se odtegljaji vrnejo, do 1. aprila 1936. pa postopa glede prispevkov točno po tedanji predpisi. Tudi se je pa kar na enkrat pojavila Državna hipotekarna banka z zahtevo, naj prizadeje upokojenci vložijo pri nji šele prošnjo, da se jim ti neopravičeni, odtegljaji vrnejo. Smatramo, da je to popolnoma nepotrebno zavlačevanje, ker so finančna oblastva na podlagi ministrskih odločb dolžna uradoma povrniti nepravilno odtegnjene zneske — brez kakršnih koli nadaljnjih prošelj. — Bilo bi res nujno potrebno, da se končno vendar že točno omeji in določi obseg pristojnosti Državne hip. banke v pogledu odmere in poslovanja s prispevki za uradn. pokojn. sklad kakor tudi glede evidence in priznavanja rodbinskih pokojnin. Po dosedanjih praksi teko v teh zadevah vzporedno odloki dveh instanc, namreč finančnega ministrstva in navedene banke. Ta bi po naravni logiki morala prav za prav opravljati samo upravno in računsko službo glede prispevkov za pokojninski sklad, meritorno naj bi pa o vseh teh vprašanjih odločalo fin. ministrstvo, že zato, ker so proti njegovim odločbam možne pritožbe oz. tožbe na državni svet, Drž. hip. banka pa sploh ni oblastvo.

Za izboljšanje položaja železniških staroupokojencev. Odbor železniških staroupokojencev in tako imenovanih kronskih rentnikov in njihovih vdov, ki se zmerom prejemajo pokojnine in rente v naravnost smešno nizkih zneskih, da ne zadoščajo niti od daleč za najskromnejše življenje, je ponovno predložil svoje spomenice odločujočim činiteljem in jim dokazal, da je to vprašanje izmed najbolj perečih. Generalna direkcija drž. železnic je obvestila ta odbor, da je prometno ministrstvo zbralo vse potrebne podatke za izboljšanje gmojnega položaja staroupokojencev in kronskih rentnikov in predložilo predmet prometnemu ministru v odločitev. S tem se je to vprašanje končno vsaj načelo in bilo bi le železi, da se tudi čimprej in polno reši. Razlogi pravičnosti in človečnosti zahtevajo takojšnjo ugodno rešitev tega vprašanja.

Organizacija zagrebških upokojencev. Zagrebško Društvo državnih i samouprav.

penzionera savske banovine sprejema razen rednih članov, ki morajo biti državni in samoupravni upokojenci, njihove žene, vdove in sirote ter upokojenke, tudi podporne članke. Kot taki morejo pristopiti k društvu tudi vsi aktivni državni in samoupravni uslužbenci in njihovi svojci. Podporni člani uživajo vse tiste ugodnosti, katere nudi društvo članstvu. Zlasti se morejo okoristiti tudi z ugodnostmi Društva za zdravljenje v Zagrebu bivaajočih članov, ki je izšlo iz splošnega upokojenškega društva.

Izplačilo zapadlih prejemkov dedičem. Opozarjamo vse upokojence in njihove družinske člane, da se že zapadle pokojnine, ki pa niso bile do smrti upravičenca izplačane, nakažejo dedičem. Pogoj je ta, da dediči (navadno so to vdova ali otroci) predložijo izplačilni blagajni sklep pristojnega sodišča, da so upravičeni prevzeti zapadla, a še ne izplačano pokojnino umrlega. Sicer se izplača taka pokojnina sodišču v zapuščinsko maso.

Vštevjanje dnevničarske službe za pokojnino. Na splošni seji dne 8. aprila 1936, št. 10.053, je državni svet izdal to-le odločbo: »Predpise 3. toč. 1. odst. § 258 zak. o drž. prom. osebu iz leta 1931. in 3. toč. 1. odst. § 270 uradn. zak. iz leta 1931., je treba tako razumeti, da se šteje stalna dnevničarska služba za pokojnino po teh zakonih samo tistim državnim uslužbencem in uslužbencem drž. prometnih naprav, ki so bili pred 1. septembrom 1923 uradniki, zvaniki ali služitelji, ne šteje se pa tistim, ki so to pozneje postali.« — O ti izredno važni odločbi bomo še podrobneje poročali in danes hkrati objavljamo v prevodu tudi celotno besedilo odločbe. Z izvajanjem te odločbe bodo mnogi mlajši uslužbenci izgubili večje število dnevničarskih let, ki se jim ne bodo računala za pokojnino, če 1. septembra 1923 še niso bili pragmatični nastavljeni.

Davčna potrdila za plačilo šolnine. Opozarjamo vse upokojence, ki imajo otroke v šolah, naj si pravočasno preskrbe pri pristojnih davčnih upravah potrdila o višini predpisanih neposrednih davkov. Naj ne odlagajo tega do začetka šole, ko bodo potrdila zaradi velikega navala mogli dobiti samo z zamudami, morebiti celo prekasno.

nin daje zadruga tudi brezobrestna posojila zadružnikom. V minulem letu je 84 prosilcem izplačala za 167.470 Din podpor — brezobrestnih posojil. Premoženje podpornega sklada, ki je bil ustanovljen pred tremi leti, je znašalo konec minulega leta 155.933 Din. Prošnje za posojila so se reševale po vrsti, kakor so prihajale. Največ posojil se je dovolilo za kritje stroškov nastalih zaradi bolezni, raznih nesreč, nato pa za nepredvidene stroške ob premestitvah in upokojitvah brez nakazila pokojnine. Člani posojila prav redno odplačujejo v mesečnih obrokih. — S 1. julijem 1935. je pa pričel v okrilju Učiteljske samopomoči posloovati tudi starostni podpor-

ni sklad, ki je namenjen vsem članom, ne da bi prosili za to. Od obresti tega sklada se krijejo za najstarejše zadružnike (po dobi pripadnosti k zadrugi) vplačevanja vseh zadružnih dajatev. Doslej se je na ta način upoštevalo 10 članov. Konec minulega leta je znašalo čisto premoženje starostnega podpornega sklada 32.410 Din. — Zadruga namerava spremeniti svoja pravila, zlasti z ozirom na predlog, naj bi se članom dovoljevala naplačila (akontacije) na posmrtninah, in sicer še živim zadružnikom samim. Iz celotnega delovanja Učiteljske samopomoči je videti, kako potrebna je ta koristna zadruga, ki tako lepo posluje.

Po svetu

Redukcije tudi v Avstriji. Avstrijska vlada je konec minulega leta izdala vrsto zakonov, s katerimi je močno poslabšala gmojni položaj vsega javnega uslužbenstva. O najvažnejšem zakonu, ki je znižal pokojninske prejemke javnim uslužbencem, smo že posebej poročali. Uvedla se je pri ti priliki nova dajatev pod imenom »službena pristojbina« (Dienstgebühr). Po tem zakonu je podvrženo ti pristojbini vsako zvišanje službenih prejemkov javnih uslužbencev. Pristojbina znaša 50% letnega zneska povška. Izvzeto je samo moštvo v armadi, vsi drugi javni uslužbenci pa morajo plačevati to pristojbino, ki se odteguje ob izplačevanju prejemkov. — Enako določbo poznamo pri nas že od 1. aprila 1931, to je od uveljavljanja sedanjega uradniškega zakona, samo da znaša pri nas ta pristojbina 100% letnega povška in pa še enomešični povšek po vrhu. — Zvezni kancelar je bil hkrati s posebnim zakonom pooblaščen, da more vse doklade, kakor so osebne doklade, stalne remuneracije, nagrade itd., ustaviti oz. na novo odmeriti. Isto velja tudi za upokojence. Izvzeto so samo doklade, ki se izplačujejo na podlagi po-

sebnih zakonov. — Po novem zakonu o zaporu napredovanja se morejo vsa mesta javnih nameščenec z napredovanjem sestati samo če zvezni kancelar pritrdi. — Večino teh odredb so pa nedavno spet preklicali. O tem bomo še podrobneje poročali.

Javni uslužbenci v Sev. Ameriki. Preiskovalna komisija o službenih pogojih javnega nameščenstva Zedinjenih držav severnoameriških je za leto 1932, ugotovila, da je bilo to leto zaposlenih v državni službi 3.278.500 oseb. Od teh jih je bilo nameščenih v zvezni državni upravi 934 tisoč, posamezne države so jih zaposlovale 252.000, občinske uprave so imele 591 tisoč uslužbencev, podezške občine 312 tisoč nameščenec, v prosvetni službi je bilo pa 1.189.000 oseb. V oktobru l. 1934., je bilo v zvezni državni upravi službi zaposlenih že 955.000 oseb, torej za 21.000 več kot leta 1932. Od teh jih je bilo pri pravi politični upravni službi zaposlenih 586.000, v vojaški službi 269.000, pri raznih novih panogah državne službe pa 94 tisoč oseb.

Zdravstvo

Srčne bolečine, če jih kdo skoz več let od časa do časa čuti in če ni kadilec in ne velik prijatelj alkohola, niso resnega značaja. Imajo ali nervozno podlago ali so skoraj gotovo v zvezi s črevesnim delovanjem. Dobro vplivajo baldrianove kapljice z mentolom. Seveda moramo tudi zdravniku vprašati.

Zdravnik Montaigne je dejal: Vse zdravljenje gre navadno na rovaš življenja. Režejo nas, žejo nas, jemljejo nam rano in kri, še en korak — pa smo naenkrat ozdravljeni.

Koža mleka, ki se tvori pri vročem mleku obstoji v prvi vrsti iz strjene beljakovine, ki ji je primešano nekaj maščobe in kazeina; zato je ta koža zelo redilna.

Starost in nalezljivost. Umrljivost pri nalezljivih boleznih postaja s starostjo večja. Pri pegasti mrzlici umre od 20 do 30 letnih bolnikov komaj deset odstotkov, od 40 letnih pa že 50 odstotkov. Pri 20 letnih bolnikih znaša umrljivost na griži samo dva odstotka, pri 25 letnih 5 odstotkov, pri 30 letnih 8 odstotkov, pri 40 letnih že 12 odstotkov, pri 45 letnih 20 odstotkov, pri 48 letnih 30 odstotkov, in se pozneje še bolj stopnjuje. Izrabljenost človeka je pri tem odvisna od stopnje njegovega delovanja. Če je človek predčasno izrabljen, ima v slučaju nalezljive bolezni mnogo manj izgledov na ozdravljenje. Če si z alkoholom, tobakom itd. že kolikor toliko zastrupljen, te nalezljiva bolezen seveda hitreje pobere. (Iz »Zdravja«.)

Učiteljska samopomoč

Ta koristna in važna zadruga, ki izplačuje po smrti članov njihovim svojcem posmrtnine, se prav zadovoljivo razvija. V minulem letu 1935. se je število zadružnikov zvišalo za 22. Zaradi redukcije plač lani oktobra sta izstopila samo 2 člana. Umrlo je pa v minulem letu 31 zadružnikov, t. j. 1.2%. Statistika iz zadnjih let kaže, da odstotek umrlih članov narašča — kar je v bistvu dokaz, da so včlanjeni po večini starejši člani, ki polagoma odmirajo in da mlajši ne pristopajo v enakem razmerju. Konec minulega leta je bilo 2628

zadružnih članov. Med letom so 3 izstopili, 5 jih je pa bilo izključenih zaradi neizvrševanja članskih dolžnosti. Zadruga je imela velike izdatke za poštino ob razpošiljanju čekovnih položnic vsak mesec. Z velikim trudom se je posrečilo ohraniti dosedanje poštino za tiskovine, ker je pošta zahtevala redno pisemsko poštino. Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani je dovolil vsem zadružnim članom 20% popust na običajne cene za zdravljenje v fizikalnih zdraviliščih zavoda v Ljubljani in Mariboru. — Razen posmrtn-

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ulica 9 — v lastni hiši
Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874.
Poštni čekovni račun št. 10.681. Telefon št. 3413
Posojila do Din 10.000 — vsem javnim nameščencem po 8% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

FABIANI & JURJOVEC

Manufakturna trgovina
LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapestri itd.) — Puh perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gospodom uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

Tovariši!

Kupujte svoje potreščine pri tvrdkah, ki inserirajo v »NAŠEM GLASU«

Priporočamo tvrdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

NANKING, PERJE
IN PUH ZA BLAZINE
IN PERNICE

zelo ugodno in v veliki izbiri
pri tvrdki

Robert Goli
Ljubljana
Šelenburgova ulica 3

KNJIGARNA

Ljubljana
Franciškaška ulica 6
Telefon št. 3397
Račun poštne hranilnice št. 10.761
Maribor
Palača Banovinske hranilnice
Telefon št. 2028

Izdeluje diazo-amoniak-papir »JASNIT«
za kopiranje načrtov, ki je edini 100%
domači izdelek te vrste v državi!

Učiteljske tiskarne

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vseh pisarniških in šolskih potrebščin. Lastna izdelovalnica šolskih zvezkov. Knjigarna sprejema naročbe na knjige iz inozemstva, na vse domače in inozemske liste, revije itd. Velika izbira pisemskega papirja, razglednic in slik. Cene solidne! Postrežba točna! Zahtevajte cenik!

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin r. z. z o. z.

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5 / Telefon št. 2421

Širite
zadružno misel
med svojimi
tovariši!

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino žadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže specerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, rje prosti jedilni pribor itd.